

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4532/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Владимир Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Бранко Игњатовић и Алекса Игњатовић, адвокати из ..., ради поништаја уговора о доживотном издржавању и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4643/19 од 25.12.2019. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4643/19 од 25.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4643/19 од 25.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судске јединице у Богатићу П 623/2017 од 23.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се поништи уговор о доживотном издржавању оверен пред Основним судом у Шапцу, Судској јединици у Богатићу РЗ 425/10 од 12.07.2010. године, закључен између покојне ВВ из ..., као примаоца издржавања и туженог, као даваоца издржавања, и да се заоставштина иза покојне, коју чини стан у ..., у ..., површине 61 м² има расправити по закону. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужени да му врати новчани износ од 2.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС, који је неосновано присвојио од тужиоца на име половине трошкова изградње надгробног споменика покојне ВВ. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му врати 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС, који је неосновано присвојио на име половине купопродајне цене непокретности у власништву покојне ВВ. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати половину новчаног износа од 224.534,00 динара, односно 112.267,00 динара на име остављиног потраживања по пресуди Основног суда у Шапцу П 1609/14 од 15.07.2015. године. Ставом петим изреке, обавезан је

тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 123.136,00 динара, са законском затезном каматом од 23.03.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4643/19 од 25.12.2019. године, жалба тужиоца је делимично одбијена и делимично усвојена и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке, а укинута у ставу другом, трећем, четвртном и петом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, дела којим је потврђена првостепена пресуда, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступк, погрешено и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене премене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр 72/11, 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима у погледу примене Закона о наслеђивању и Закона о облигационим односима. Наиме, испуњеност услова за поништај уговора о доживотном издржавању, који је закључен 12.07.2010. године између покојне ВВ (мајке странака), као примаоца издржавања и туженог, као даваоца издржавања решава се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрањем питања од општег интереса. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, јер се указивањем да је спорни уговор о доживотном издржавању закључен у циљу лишавања тужиоца наследних права на имовини која је предмет уговора о доживотном издржавању, да спорни уговор није закључен у законом прописаној форми и да спорни уговор није извршаван, иако није тражена ништавост и раскид спорног уговора, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2 тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.03.2017. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 727.267,00 динара.

Како у овом случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић